[2000 ஏப்ரல் 17

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது திரு. ஞானசேகரன் அவர்கள் தொடங்கி, திரு. வேலாயுதன் அவர்கள் வரையிலே, இடையில் நம்முடைய நண்பர் திரு. சுப்பராயன் அவர்கள், திரு. சுந்தரம் அவர்கள், திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள், திரு. சந்தானம் அவர்கள், திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் ஆகியோர் தங்களுடைய கருத்துகளை எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

இதிலே ஒரு கருத்து முக்கியமாகச் சொல்லப்பட்டது. "அரிசி விலை உயர்ந்த ஒரு நேரத்தில், அதற்கான மானியங்கள் குறைக்கப்பட்டும், மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு வழங்குகின்ற ரேஷன் அரிசியினுடைய விலை அதிகமானபொழுது, அது சரியல்ல என்று நிதிநிலை அறிக்கையிலே எடுத்துக்காட்டிய முதலமைச்சர், கச்சா எண்ணெய் விலை ஏற்றப்பட்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில், அந்த மானியம் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற நேரத்தில், ஏன் அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை, அதற்கு மாறாக வக்காலத்து வாங்கியது என்ன நியாயம்"? என்ற ஒரு கேள்வி எழுப்பப்பட்டது.

அரிசி விலையைப் பொறுத்தவரையிலே, அதைச் சமாளிக்கவேண்டிய பொறுப்பு இந்தியாவிற்குள்ளேயேதான் இருக்கிறது. மத்திய அரசு அதை இந்தியாவிற்குள்ளே சமாளிக்கக்கூடிய வழிவகை இருப்பதால்தான் இந்தியாவுக்குள்ளேயே சமாளிக்கவேண்டிய பிரச்சினைகள் என்பதால் "நீங்கள் மாநிலங்களுக்கு வழங்குகின்ற ரேஷன் அரிசியினுடைய விலையை உயர்த்திவிட்டீர்கள், அதைத் திரும்பப் பெறவேண்டும், அதைக் குறைக்க வேண்டும்" என்று நிதிநிலை அறிக்கையிலே தெரிவித்தது மாத்திரமல்ல, பிரதமர் அவர்களுக்குக் கடிதங்களும் நான் எழுதியிருக்கிறேன். அந்தக் கடிதங்களுடைய நகல்கள் கூட என்னிடத்திலே இருக்கின்றன. ஆனால், கச்சா எண்ணெய் விலை என்பது சர்வதேச விலை. சர்வதேச விலையின் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி. அதனால்தான் நான் வேறு வழியில்லை என்று சொல்லவேண்டிய அவசியம் எனக்கு ஏற்பட்டது. வேறு வழியில்லை என்று சொன்ன காரணத்தால், வக்காலத்து வாங்குகின்றேன் என்று பொருள் இல்லை.

நம்முடைய நண்பர் சுந்தரம் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது, பதவி போய்விடுமோ என்று பயந்துகொண்டு நீங்கள் மத்திய அரசை இதில் ஆதரிக்கிறீர்கள் என்று சொன்னார். பதவி போய்விடுமே என்கின்ற பயம் எங்களுக்கு 1976 ஆம் ஆண்டு emergency-யை எதிர்த்தபோது

2000 ஏப்ரல் 17] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

வரவில்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) பதவி போய்விடுமே என்கின்ற பயம், இலங்கைத் தமிழர்களுக்காக நாங்கள் கண்ணீர் வடித்து எங்களுடைய கண்டனங்களைத் தெரிவித்த காலத்திலே வரவில்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). இப்பொழுது எனக்குப் பதவி போய் விடுமோ என்ற பயம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் என்னுடைய பதவி போய், அந்த இடத்திலே மூப்பனார் வந்து அமர்ந்தால் நான் வருத்தப்படமாட்டேன். நல்லகண்ணு வந்து அமர்ந்தால் வருத்தப்படமாட்டேன். சங்கரய்யா வந்து அமர்ந்தால் வருத்தப்படமாட்டேன். வேறு யாரோ வந்து அமர்ந்துவிடுவார்களோ நான் இந்தப் பதவியை விட்டு விலகினால் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்கின்ற அந்த அச்சத்தின் காரணமாகத் தான் பதவி போய் விடக்கூடாது என்று நான் பாதுகாத்துக்கொண்டு இருக்கிறேன் என்பதை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நண்பர் சுந்தரத்தின் வாயிலாக நாட்டிலே உள்ள நல்லவர்களுக்கெல்லாம் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

முற்பகல் 11-10

சில விவரங்களை இங்கே நான் சொல்லவேண்டும். வக்காலத்து அல்ல; இவை விவரங்களை தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய விவரங்கள் என்பதற்காகச் சொல்லுகின்றேன். 1994 ஆம் ஆண்டிலேயே, மத்தியிலே காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தபோது, பிரதமராக இருந்த நரசிம்மராவ் அவர்கள், சமையல் எரிவாயுவுக்கு மானியத்தைப் படிப்படியாகக் குறைக்கவேண்டுமென்று முடிவெடுத்து, 14.2 கிலோ எடைகொண்ட ஒரு சிலிண்டருக்கு 10 ரூபாய் என்று விலையை உயர்த்தினார். பின்னர், பெட்ரோலியத் துறை சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக ஒரு வல்லுநர் குழுவை பிரதமர் நரசிம்மராவ் நியமித்திருந்தார். அந்தக் குழு, திரு. தேவ கவுடா பிரதமராக இருந்தபோது இரண்டு அறிக்கைகளைத் தந்துள்ளது. அந்தக் குழுவின் இரண்டாவது அறிக்கையை மத்திய அரசு, திரு. ஐ. கே. குஜ்ரால் பிரதமராகவும், திரு. ப. சிதம்பரம் அவர்கள் மத்திய நிதியமைச்சராகவும் இருந்தபோது, ஏற்றுக்கொண்டு 20-11-1997-ல் சில முடிவுகளை எடுத்து அறிவித்தது. 2001-2002 ஆம் ஆண்டில் பொது விநியோக முறையிலே வழங்கப்படும் மண்ணெண்ணெய்க்காக வழங்கும் மானியம், கச்சா எண்ணெய் இறக்குமதி விலையில் 33.3 விழுக்காடு அளவுக்குக் குறைக்கப்படும் என்பதும், 2000-2001 ஆம் ஆண்டில் சமையல் எரிவாயுவுக்கு (L.P.G. Gas)-வழங்கும் மானியம், இறக்குமதி விலையில் 15 விழுக்காடு அளவுக்குக் குறைக்கப்படும் என்பதும், இறக்குமதி விலைக்கு ஈடாக, பெட்ரோல் மற்றும் விமானத்திற்குப் பயன்படும் எரிபொருள்

விலை உயர்த்தப்படும் என்பதும், டீசல் விலை உலக விலைக்கு (International Price) ஏற்ப தொடர்ந்து மாற்றி அமைக்கப்படும் என ஏற்கெனவே இருந்த மத்திய அமைச்சரவை 1-9-1997 அன்று எடுத்த முடிவுகள் பின்பற்றப்படும் என்பதும் அந்த முடிவுகளாகும்.

கச்சா எண்ணெய் விலை 1998 இறுதியிலும் 1999 ஆரம்பத்திலும் barrel ஒன்றுக்கு அமெரிக்க டாலர் 10 என்று இருந்தது. ஆனால் பிப்ரவரி 1999-லிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் கச்சா எண்ணெய் விலை 155 விழுக்காடு அதிகரித்துள்ளது. அதாவது, 1999 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியில் ஒரு டன் கச்சா எண்ணெய் விலை 3210 ரூபாய் என்பதிலிருந்து மார்ச் 2000-ல் 8180 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது. உலக சந்தை விலை கச்சா எண்ணெய்க்கு அதிகரித்துள்ள சூழ்நிலையிலும் விற்கும் விலையினை மாற்றாத சூழ்நிலையிலும், oil pool பற்றாக்குறை 31 மார்ச் 1999 அன்று 3408 கோடி ரூபாயாக இருந்தது, 31 மார்ச் 2000-ல் 6340 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்தது. உலக விலை இதே அளவிற்கு தொடர்ந்து கொண்டே போய் விற்பனை விலையையும் மாற்றாமல் இருந்தால், oil pool பற்றாக்குறை மட்டும் 31 மார்ச் 2001-ல் 19,000 கோடி ரூபாயாக உயரும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சூழ்நிலைதான் மண்ணெண்ணெய், சமையல் எரிவாயுவிற்கான விலை மாற்றத்திற்கு வேண்டிய அவசியத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்று மத்திய சர்க்கார் கூறுகிறது.

1975-ல் ஒரு லிட்டர் டீசல் சில்லரை விலைக்கும், மண்ணெண்ணெய் சில்லரை விலைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் ஒரு பைசாதான். ஆனால் 1980-ல் டீசல் விலைக்கும் மண்ணெண்ணெய் விலைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் 66 பைசா. இந்த வித்தியாசம் 1985-ல் 119 பைசாவாகவும், 1990-ல் 209 பைசாவாகவும், 1995-ல் 372 பைசாவாகவும் ஆயிற்று. ஆனால் 22-3-2000 அன்று ஒரு லிட்டர் டீசல் விலை ரூ.14.04. இதே நாளில் ஒரு லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் விலை ரூ.2.67. டீசலின் சில்லரை விலைக்கும், மண்ணெண்ணெயின் சில்லரை விலைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் 11 ரூபாய் 37 பைசாவாகும். இந்த அளவிற்கு உள்ள விலை வித்தியாசத்தால் பொது விநியோகத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் மண்ணெண்ணெய் கள்ளச் சந்தைக்குச் செல்ல அதிக வாய்ப்புகள் உள்ளதையும் மறந்து விடமுடியாது. அதைத்தான் நம்முடைய அருமை நண்பர் அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக்காட்டினார்கள். ஒன்றுக்கொன்று விலை வித்தியாசம் இந்த அளவிற்கு இருக்கும்போது இந்தப் பொருள் கலக்கப்பட்டு கள்ளச் சந்தையிலே வியாபாரம் ஆக, கடத்தல் பொருளாக ஆக வாய்ப்புக்கூறுகள் அதிகம். அதேபோல மண்ணெண்ணெயை, டீசலோடு கலப்படம் செய்வதற்கான வாய்ப்பையும் நாம் மறந்து விடமுடியாது.

2000 ஏப்ரல் 17] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

இன்றைக்குக்கூட, இந்து பத்திரிகையிலே ஒரு கட்டுரை வந்திருக்கிறது. "அரிசி விலையை நாம் இங்கே ஏற்றவில்லை; மற்ற மாநிலங்களிலே அரிசி விலையை ஏற்றியிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக, அரிசி, ரேஷன் அரிசி கடத்தப்படக்கூடும்" என்று, "அதற்கெல்லாம், ஏது இருக்கிறது" என்ற அளவிலே ஒரு கட்டுரை, எச்சரித்துச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த விலை மாற்றம் கொண்டு வரப்படாமல் இருந்திருந்தால் மண்ணெண்ணெய்க்கு மாத்திரம் 11,000 கோடி ரூபாய் மானியமாகவும் சமையல் எரிவாயு, (L.P.G.)-க்கு 7,000 கோடி ரூபாய் மானியமாகவும் வழங்க வேண்டி இருக்கிறது. மத்திய அரசு விலையை மாற்றியமைத்த பிறகும், 31 மார்ச் 2000-ல் 6,300 கோடி ரூபாயாக இருக்கும் பற்றாக்குறை அளவு 31 மார்ச் 2001-ல் 13,670 கோடி ரூபாயாக உயரும். 22-3-2000 அன்று மண்ணெண்ணெய் ஒரு லிட்டர் இந்தியாவிலே 2 ரூபாய் 67 காசு என்ற அளவிலே இருக்க — அண்டை நாடுகளில் — மண்ணெண்ணெய் ஒரு லிட்டர் இலங்கையிலே 9 ரூபாய் 15 காசு; பாகிஸ்தானில் 9 ரூபாய் 46 காசு; வங்காள தேசத்தில் 11 ரூபாய் 4 காசு.

அதைப்போலவே சமையல் எரிவாயு விலை ஒப்பீடு பார்த்தால், பாகிஸ்தானில் ஒரு கிலோவிற்கு சமையல் எரிவாயு 15 ரூபாய் 95 காசு; இலங்கையிலே 16 ரூபாய் 68 காசு; வங்காள தேசத்தில் 17 ரூபாய் 19 காசு; இந்தியாவிலே 10 ரூபாய் 68 காசு.

விலையேற்றத்திற்கு முன் மண்ணெண்ணெய் ஒரு லிட்டர் இந்தியாவில் விலை 2 ரூபாய் 67 காசு என்பது இப்போது 5 ரூபாய் 17 காசாக ஆகியிருக்கிறது. 22-3-2000 அன்று மத்திய அரசு gas விலையில் அதிகபட்சமாக, 14.2 கிலோ கொண்ட சிலிண்டருக்கு 30 ரூபாயும், மண்ணெண்ணெய் விலையில் லிட்டருக்கு ரூ.2.50-ம் உயர்த்தியது.

இந்த விலை உயர்வை நான் ஆதரிக்கிறேன் என்றொரு குற்றச்சாட்டு இங்கே கூறப்பட்டது. எதிர்க்கட்சி என்பதாலோ அல்லது தோழமைக் கட்சி என்பதாலோ எதையும் கண்ணை மூடிக் கொண்டு எதிர்க்க முடியாது. சில நடைமுறை உண்மைகளை ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆக வேண்டும்.

இந்த விலை உயர்வைப் பற்றி என்னுடைய கருத்தை நிருபர்கள் கேட்டபோது, வேறு வழியில்லாமல் விலை ஏற்றப்பட்டுள்ளது என்றும், தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணியிலே அங்கம் வகிக்கும் தி.மு.க. உள்ளிட்ட

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [2000 ஏப்ரல் 17

எல்லோருடனும் கலந்து ஆலோசித்த பின்னரே இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டதாகவும், இதை எதிர்க்கட்சியினர் கண்டிப்பது அவர்களுடைய கருத்து என்றும், ஏறத்தாழ 16,000 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இழப்பு இருக்கும் என்று கருதப்பட்டு இந்த விலை உயர்வின் மூலமாக 6,000 கோடி ரூபாய் அளவிற்குத்தான் ஈடு செய்ய முடியும் என்று சொல்லப்படுவதாகவும், ஆதலால் மத்திய அரசின் இந்த முடிவைச் சரியென்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள் என்றுதான் உண்மை நிலையை விவரித்தேனே தவிர, இந்த விலை உயர்வை ஆதரித்து நான் எந்தக் கருத்தையும் எப்போதும் தெரிவிக்கவில்லை.

முற்பகல் 11-15

அதுமாத்திரமல்ல, இந்த விலை உயர்வு குறித்து 22-3-2000 அன்று அறிவிப்பதற்கு முன்பு, அதே நாளில் அதைப்பற்றி ஆலோசிக்கக் கூட்டப்பட்ட தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி கூட்டத்தில் என்ன பேசப்பட்டது என்பதை 23-3-2000 தேதியிட்ட ஸ்டேட்ஸ்மேன் ஏடு விரிவாக வெளியிட்டிருக்கிறது. அது வருமாறு:-

" Several partners of the N.D.A. today resisted the Government's move on administered price hike and were able to reduce the original proposal considerably by their opposition. At the meeting of the N.D.A. partners called at the residence of the Prime Minister, heated protests from the Trinamul Congress and the D.M.K. prevented the Government from going for the hike that it originally proposed. The Petroleum Minister tried to explain the Government's logic over the subsidy cut while N.D.A. partners—the most vocal being Mr. Murasoli Maran, D.M.K. and Mr. Ajit Panja, Trinamul Congress—protested vehemently. They said it would be a tough decision to sell to the masses."

"தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணியில் உறுப்புக் கட்சியினர் பலர் விலையை உயர்த்துவதாக இருந்த அரசின் முயற்சியைத் தடுத்தார்கள். மேலும், தமது எதிர்ப்பின் மூலமாக அரசின் மூலக் கருத்தில் இருந்த அதிக உயர்வைக் கணிசமாகவும் குறைத்தார்கள். பிரதமர் இல்லத்தில் கூட்டப்பட்டிருந்த தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி உறுப்பினர்கள் அடங்கிய கூட்டத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மற்றும் திரிணாமுல் காங்கிரஸ் தரப்பில் பலத்த எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்பட்டதால், மத்திய அரசு ஏற்கெனவே உத்தேசித்திருந்த அளவிற்கு விலை உயர்வு செய்வது தடுக்கப்பட்டது" என்று ஸ்டேட்ஸ்மேன் எழுதுகிறது. "மத்திய பெட்ரோலியத் துறை அமைச்சர்

2000 ஏப்ரல் 17] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

இந்தக் கூட்டத்தில் பெட்ரோலியப் பொருட்களுக்கு மானியக் குறைப்புக்கான காரணங்களை விளக்குவதற்கு முற்பட்டபோது, தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணியின் உறுப்பினர்கள் குறிப்பாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த திரு. முரசொலி மாறன் மற்றும் திரிணாமுல் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. அஜித் பாஞ்சா ஆகியோர் மிகக் கடுமையாக எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள்" என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, எதிர்க்காமல் இல்லை. எதிர்த்த காரணத்தால்தான், இன்னும் அதிக அளவுக்கு உயர்த்தப்படக்கூடிய யோசனை முதலில் சொல்லப்பட்டதை அவர்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு, இந்த அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

"இதற்கு என்ன காரணம், இதன் காரணமாக எந்த அளவுக்கு மானியம் தரப்படவேண்டியுள்ளது, இது யாருடைய தலையிலே விழும்" என்றெல்லாம் நம்முடைய சுப்பராயன் அவர்கள் சொன்னார்கள். "100 கோடி மக்கள் தலையிலே விழும்" என்று சொன்னார்கள். அவருடைய அந்த வாதத்திலே ஒரு நல்ல logic-ம் இருக்கிறது. ஒருவனே அவ்வளவையும் சுமப்பதைவிட 100 கோடி மக்களும் அதைப் பகிர்ந்துகொள்ள முடியும் என்கிற அந்த logic அதிலே இருப்பதை நானும் உணராமல் இல்லை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எனவே இது இந்திய அளவிலே செய்யப்பட்டிருக்கிற ஒரு காரியமாக இருந்தால் இந்திய அரசு பொறுப்பு ஏற்று அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற கடமை நமக்கு இருக்கிறது. அந்தக் கடமையை நாம் வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். பிறகு பிரதமருக்குப் பல கடிதங்களை எழுதி அதிலேயும் நான் வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். இது சர்வதேச அளவில் ஏற்பட்டுவிட்ட ஒரு நிலை என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

இங்கே இதைத் தொடர்ந்து நெல்லைப் பற்றியும், அரிசியைப் பற்றியும்கூடப் பேசப்பட்டது. ஆனால் மத்திய ரேஷன் அரிசி விலை உயர்வுக்குப் பிறகு கர்நாடகத்தில் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு ரூ.6.40; வறுமைக் கோட்டுக்கு மேலே உள்ளவர்களுக்கு ரூ.12.75. கேரளத்திலே வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு ரேஷன் அரிசி விலை ரூ.6.40; வறுமைக் கோட்டுக்கு மேலே உள்ளவர்களுக்கு ரூ.11.40. ஆந்திராவிலே வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு கிலோ ரூ.5.50; மேலே உள்ளவர்களுக்கு ரூ.12.50. மேற்கு வங்கத்திலே வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு ரூ.6.40; மேலே உள்ளவர்களுக்கு ரூ.13.00. தமிழ்நாட்டில்தான் வறுமைக்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [2000 ஏப்ரல் 17

கோட்டுக்குக் கீழே இருந்தாலும், மேலே இருந்தாலும் ஓரே விலை ரூ.3.50 (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) என்ற விலை இருக்கிறது என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது என்று கூறிக் கொள்கிறேன். இதற்கு ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. நீங்கள் சொல்லி நான் எதையும் மறுப்பவன் அல்ல. இருந்தாலும்கூட, இது இப்பொழுது தேவையில்லாத ஒன்று என்பதையும் நான் தெரிவித்து இந்த அளவோடு என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சில விளக்கங்களையெல்லாம் சொன்னார்கள். அது என்ன இருந்தாலும், ஏழை-எளிய மக்களைப் பாதிக்கின்ற இந்த விலை உயர்வை, மண்ணெண்ணெய் விலை உயர்வைக் கண்டித்துத் தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற ஏகோபித்த கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளாததால் நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(தமிழ் மாநில காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்).

அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், இந்திய தேசிய லீக், இந்திய கம்யூனிஸ்ட், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் (மார்க்சிஸ்ட்), அகில இந்திய பார்வர்டு பிளாக் ஆகிய கட்சிகளைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் அவையைவிட்டு வெளியேறினர்.

திரு. சி. வேலாயுதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பாராட்டு சொல்லவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உட்காருங்கள். திரு. சி.டி. தண்டபாணி.

முற்பகல் 11-20

2. தகவல் கோரல்—தொடர்ச்சி

உறுப்பினர் கொடுத்துள்ள முன்னறிவிப்புகள்

திரு. சி.டி. தண்டபாணி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சபையினுடைய விதி எண் 219-ன்கீழ் உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டு வருவதற்கு எனக்கு அனுமதி அளித்ததற்காக உங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் புகழ் மிக்க பெருமைக்குரிய மாமன்றங்களில் தமிழக சட்டமன்றப்